A hívek szerepe a liturgiában

A liturgia szava közös munkát jelent. Ez a közösségi szent cselekedetek, amelyeket pontos sorrend ír elő. Vannak, akik tudatosan kapcsolódnak be az énekeket kikeresve az énekeskönyvből, vannak, akik a dallamok szárnyán próbálnak bekapcsolódni, még akkor is ha a szöveg nem ismerős számukra. Mindnyájan részt veszünk Krisztus papságában, hiszen … a mi részvételünk a szándék és a cselekvés. Amikor bekapcsolódunk az énekek révén elérjük a teljes szentségi értéket. A közösséget, melyet a Szentlélek gyűjtött egybe egyesíti az egy szándék, amit a pap ajánl fel az eucharisztikus áldozattal. A résztvevő is csatlakozik a misztikusan „föláldozott bárány", a Megváltó golgotai áldozatához. Amikor magához veszi a testet és a vért az isteni áldozatot, akkor közösségre lép Istennel és az egyház élő tagjaivá, Krisztus testévé leszünk, a láthatatlan angyalokkal, Szentekkel, kiváltképpen a legszentebb Istenszülővel akik láthatatlanul körbe veszik a szent áldozatot. A hívő ember erre az egységes munkára kapott meghívást a szent liturgiában. Nem néma résztvevői hanem aktív résztvevői az egész Egyház számára a test és a lélek egységében. A liturgiában minden cselekvésünknek konkrét jelenléte van, ahol hűségesen megteszi a ránk bízott feladatot. A részvételem nem lehet anarchista azt csinálok, amit akarok mert ezzel eltorzítják a közös fellépést, vagyis a harmóniát. Az egyik véglet a passzivitás a másik az egyéni ismerkedés. A liturgia szimbolikus struktúráját oktatni kell és lelki értelmezését is meg kell találni.

Az ember végső célja Jézus Krisztus

Krisztusban Isten kinyitotta az ajtót, ez az út a vele való teljes közösségre. A második isteni személy megtestesítése, és mint Isten, közösségbe zárja a teljes emberséget és bekapcsol a Szentháromság életébe. Csak Jézus Krisztus ad hatalmat nekünk, hogy Isten fiaivá legyünk. Ő képes az önzés, a bűn börtönéből kiszabadítani. Az ember Jézus lett az univerzum világossága, a világ melyben a Krisztusi fény világít. Minden efelé a fény felé hajlik és növekszik. Mindnyájan valamilyen módon a világ világossága lettünk. Ez a minőség olyan feladatot ró ránk, amit magunk nem is tudunk teljesíteni. Ezt Krisztus elvégezte és mi Krisztusban vagyunk képesek elvégezni. Krisztus által részt veszünk ebben a küldetésben. Jézus Krisztus teljesíti a való emberi létet, ő az ember, aki teljesen egyesül Istennel. A történelem célja. Így Jézus Krisztus valóságos ember és igen, Isten ő az istenember. Jézus Krisztus teljesítette a teremtés mértékét. Ter 2,1 „Elkészült tehát az ég és a föld, s azok minden ékessége." Az ember a teremtés koronája. Az ember által Isten egyesíti a világot önmagává. Krisztus az ő emberi természetévé plurális módon az egész világot egybegyűjti. Jézus Krisztus meggyógyítja a betegeket, parancsol a természetnek, halottakat támaszt fel és megmutatja a világ végső állapotát. Mt 28,18 Jézus odament és azt mondta nekik: „Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön." A feltámadás útja vezet a tényleges ember teljesítéséhez, ahogyan megígérte.